

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2018 év
október hó

3. évfolyam
10. szám

A „Zenélő Falú” bemutatkozása Erdélyben, s újabb 1000 méter fölötti skalp

(Az Iránytű Klub elnökének szubjektív beszámolója)

Az előző, szeptemberi lapszámunkban is az első oldalra került az Iránytű Gazdaságfejlesztő Klub által írt, és nyertes NEA pályázatának köszönhetően a Nyugdíjas Egyesület szervezésében megvalósuló programról szóló hivatalos beszámoló. Most egy személyes hangvételi írást fogadjanak a Tisztelt Petri Hírek Olvasói, türelemmel, és szeretettel.

„Pócspetri a Zenélő Falú bemutatkozása” program lehetőségével élve, az Erdélybe utazó 50 fős csapattal tartva, Sitku Béla buszos segítő közreműködésével vittem a szeretett túrakerékpáromat is.

Az 500 kilométeres távolság miatt didergős hajnali órákban indultunk. Vállajnál léptük át, az alapos azonosítást követően, a határt.

A jókedvfokozó úti italok, hamar előcsalogatták a flótákkal lelkesen kísért nótákat. A folyékony kenyerek kényszerítő hatása viszont, több, be nem tervezett megállót is eredményezett. Kolozsváron is, a csatlakozó fiatal székely idegenvezetőnknek az első feladata volt, a feszítő problémák megoldását elősegítő illemhelyre vezetni a társaságot, míg a buszunk a parkolóhely hiányával küzdött.

Azért, rövid városnézés keretében, megtekintettük Mátyás király szülői házát, és a főtér nevezetességeit is.

Tordai sóbánya, a természet, és az ember által létrehozott páratlan látnivalóin túl, különféle programokat is kínált. Egy hatalmas óriáskerék várta a bátrabbakat, és egy sporttéren golfozni, pinpongozni, billiárdozni, és a bánya legmélyén pedig csónakázni is lehetett.

A csapatból egyedül Fanni lányom és Buzga Nándi élt az evezés lehetőségével, ami egy életre szóló élmény volt, nem csak nekik, hanem a helycseréjük miatti borulásveszélyt rémülten észlelő édesanyjának is.

A látogatásra szánt szűk időkeretbe, éppen hogy belefért, a számtalan és nehezen járható lépcsőfokot le és fel megtenni. Általában elvből nem szállok liftbe, itt pedig a felvonókra várakozók hosszú sora miatt, közülünk is meglepően sokan választották, a több tízemeletnyi vádli formáló szintkülönbség lihegős leküzdését.

A fáradtság viszont nem jelentett akadályt, hogy a szálláshelyre érve, a kései vacsorát követően, tartsunk egy bozogatós jó hangulatú Iránytű Klub-zenekaros próbát.

Szombaton, és vasárnap, míg a csoport, az általam már többször bringával is bejárt helyszíneken (Békás szoros, Gyilkos tó, Csíkszereda) autóbusszal kirándult, én kerékpárral újabb 1000 méter fölötti skalpot gyűjtöttem be, ráadásul két egymást követő napon is.

Ugyanis a szállást adó Csíkcsomortán, és a környező településeinek megismerésén túl, az első nap feltekertem az 1160 méter magas Gyimesi hágóra.

Útközben nappolyi vásárlás közben jóízűt beszélgettem Csíkcsomortánon, a kerékpározást szerető boltossal, akinél sikerült a vágyakozás csíráját a szívében elültetnem az El Camino iránt.

Folytatás az 5. oldalon

**„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér,
amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel**

Pócspetri Könyvtári, Információs és Közösségi Hely

LÁBÍTA BÁBSZÍNHÁZ Pócspetriben

„Hiszek a mesékben, hiszek az élő szóban, a kincsben, a mese teremtő erejében. Mert a mese-szó a nép összetartó íze, lelke, a mesemondó ezt közvetíti.”

2018.10.01. (szombat) 12 órától a Pócspetri Könyvtári, Információs és Közösségi Helyen, ízes székely nyelven hangzottak el, Csernik Szende mesemondó és lábbábos egyszemélyes színházába a felnőtthöz és gyerekhez egyaránt szóló meséi. Kicsik és nagyok elbűvölve hallgatták. Köszönet érte a programot támogató Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtárnak.

Eckhardt Gábor Liszt Ferenc-díjas zongoraművész interaktív előadása

„Liszi-hiszi avagy sztárkultusz a 19. században”

Eckhardt Gábor számára nagyon hamar világossá vált, hogy a pedagógia az Ő igazi életútja. A Liszt-díjas zongoraművész tanít a Zeneművészeti Egyetemen, a Tóth Aladár Zeneiskolában, és országszerte számtalan mesterkurzust tart.

2018.10. 04. (csütörtökön) 14 órától a településünkön, a Pócspetri Könyvtári, Információs és Közösségi Helyen, Eckhardt Gábor Liszt Ferenc-díjas zongoraművész „Liszi-hiszi avagy sztárkultusz a 19. században” című, humorral átszótt interaktív előadásán vehettek részt az érdeklődők.

Ez az előadás is nagyon interaktív volt. Nem csupán kérdés-felelet játékkal, de olyan feladatokkal is bevonta a fiatal közönséget, melyekben a gyerekeknek kell kitalálni egy-egy darab tartalmát, címet kell adniuk neki, miközben zene-történeti kérdéseket is érintettek.

Az előadó-művész igyekezett vezetni a gyerekek gondolkodását oly módon, hogy minél közelebb érezzék magukhoz a klasszikus zenét. A nyitott gondolkodásúak, és fülűek, olyan dolgokat hallhattak a zenével kapcsolatban, amiket könyvből nem lehet megtanulni.

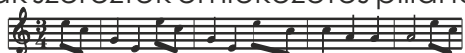
A programot ez alkalommal is Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár támogatta.

A Pócspetri Nyugdijas Egyesület művészeti csoportjainak fellépése

Újra sikeresen szerepelt a Pócspetri nyugdíjasok Hagyományőrző csoportja, és az Öregfiúk dalárdája is.

Már megszokhattuk, hogy a helyi, sőt a szomszéd Máriapócs, és a testvértelepülés, Mezőfény közösségi rendezvényein is rendszeresen fellépnek a petri nyugdíjasok csoportjai.

Ezúttal Hodászon, a Viktória Ápoló és Gondozó Otthonában a bent lakóknak szereztek emlékezetes pillanatokat.

Civil és
Intézményi
Harsona!

Mezőfényen, a Sváb bálon jártunk

Sváb hagyományőrző fesztivált tartottak, a mezőfényi Német Demokrata Fórum tagjainak szervezésében 2018. október 27-én szombaton.

A Herbstfestet, tulajdonképpen egy sváb kulturális találkozó. A rendezvény helyszínül a mezőfényi „nagykultur” szolgált, amit hangulatos, színes és az alkalomhoz illő kellékekkel díszítettek ki.

A program 19 órakor egy ízletes sváb vacsora elfogyasztásával kezdődött, majd német táncokkal és zenével folytatódott.

Ezt követően került sor a Pócspetri Nyugdijas Egyesületünk hagyományőrző csoportja, és az Öregfiúk Dalárdája fellépésére is. Nyugodtan elmondhatjuk, hogy szokásosan, immár több alkalomhoz hasonlóan, most is nagy sikert arattunk.

A műsorok után pedig a fúvószenés és hagyományos bálra került sor, melyen kedvükre szórakozhattak a résztvevők. A rendezvény támogatója a Német Demokrata Fórum országos szervezete volt.

Köszönjük a meghívóinknak és a szervezőknek a nagyon jól sikerült délutánt és a nagyon szuper estét!

Májér Józsefné
Nyugdijas
Egyesület elnöke

IRÁNYTŰ pályázati lehetőségek fejlesztési elképzelések

Újraindul az Otthon melege program!

Újraindul az Otthon melege program novembertől, amellyel a háztartási nagygépek cseréjére nyílik lehetőség. Az új kiírással a kormány kétmilliárd forint vissza nem térítendő támogatással járul hozzá a családok energiafelhasználásának csökkentéséhez.

A program célja, hogy a lakosság olyan hűtő, fagyasztó, valamint mosógép készülékeket szerezzen be, amelyek hozzájárulnak a rezsiszámlák csökkentéséhez.

Három kategóriát különít el a tárca a program meghirdetésekor. Az A+ kategóriában háztartásonként 25 ezer forintra, az A++-ban 40 ezer forintra, az A+++ kategóriában pedig 45 ezer forint támogatásra lehet pályázni.

A tárca számításai szerint attól függően, hogy ezek közül milyen energiaszintű berendezést választ egy család, évente akár 12-20 ezer forint megtakarítás is elérhető.

A pályázatokat régióként eltérő időpontokban november 5. és 19. között lehet benyújtani, kizárólag elektronikusan, ügyfélkapun a rendelkezési keret kimerüléséig.

A tárca a tavalyi 600 millió forintos induló támogatási összeget, a tavalyi érdeklődése és a felhasznált összegek nagyságrendjére tekintettel kétmilliárd forintra emelte.

Az otthon melege programban mostanáig 10 alprogramot hirdettek meg, ezeknek egy része az épületek energiahatékonyságának javítására, valamint olyan

megújuló energiát hasznosító berendezések telepítésére, vásárlására szolgált, amelyekkel az energiafelhasználás csökkenthető.

A programmal a kormány eddig több mint 200 ezer háztartás energetikai korszerűsítéséhez járult hozzá, mintegy 30 milliárd forint támogatással.

A korszerűsítéseknek évente 260-270 millió kilowattóra lakossági energia-megtakarítás köszönhető, amely nagyjából 95 ezer, átlagos méretű magyar háztartás éves elektromos energiafogyasztása.

Az Otthon melege programnak köszönhetően évente, átlagosan 10 milliárd forint rezsiösszeg marad a programban részt vevő magyar családoknál.

Ez háztartásonként évente 10 ezer forinttól akár 180 ezer forintig terjedő megtakarítást jelent. Emellett jelentős a környezetkímélő hatása is van, hiszen minden évben 100 ezer tonnával csökken a szén-dioxid-kibocsátás.

A pályázati kiírás és útmutatót a www.hgcs2017.nfsi.hu weboldalon található.

Forrás: kormány.hu,

Népművészeti Kollégium pályázati felhívása

Nemzeti Kulturális Alap (NKA) Népművészet Kollégiuma nyílt pályázatot hirdet a 2019. évi szakmai tevékenységek támogatására.

1. cél: népművészeti rendezvények, kiállítások, fesztiválok programonként legalább 1 millió Ft összköltségvetésű megrendezése.

2. cél: népművészeti bentlakásos táborok szakmai programjainak megvalósítása.

Pályázat benyújtása NKA portálján keresztül 2018. november 30-án éjfélig.

2016-ban, az I., 2017-ben a II. Nemzetközi Alkotótábor megrendezésére az Iránytű Klub nyújtott be az MMA-hoz, és nyert pályázatot.

Ez évben a Pócspetri Közösségéért Egyesület átvette a stafétabotot, a LEADER-ben adta be, a pályázatát mely még elbírálás alatt van. (!)

A jövőre vonatkozó terveket pedig nem ismerjük.

Pedig itt is, mint az Otthon Melege programnál csak akkor van esély, ha időben felkészül a pályázó.

Sikeres Pályázat a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítványhoz

Temető rekonstrukciós program – Kisléta Zsidó Temető felújítása

Mint korábbi lapszámainkban is beszámoltunk, az Iránytű Gazdaságfejlesztő Klubunk, és az Iránytű Klub-Zenekarunk többször vett részt, működött közre Kislétai eseménye létrehozásában, megvalósításában. Ez alkalommal az Iránytű által írt pályázatnak és a Magyarországi Zsidó Örökség Közalapítvány támogatásának köszönhetően az Önkormányzatnak 12. 000.000.- forintból lehet a Kislétai Zsidó temetőt felújítani.

Ebben a munkában is részt vesz ötletgazdaként, szervezőként, társadalmi segítőként, a Budapesten élő, de a valamikori közös közigazgatás miatt is összetartozó mindhárom (Kisléta - Mária-pócs - Pócspetri) településhez kötődő, s szabadideje nagy részét itt töltő Kisléta szülöttje Péntes László helytörténeti kutató.

Kisléta község Önkormányzatának, a képviselőtestületnek, az újonnan megválasztott polgármesterének is fontos a település építése, szépítése, és a múlt emlékeinek feltárása és megőrzése is.

Így és ezért szeretné, a holokauszt helyi áldozatainak készített Emlékmű átadása után, a Temető rekonstrukciós program keretében a Kislétai Zsidó Temető felújítási munkálatait is elvégezni.

A falu határában, a szántók között van egy erdős sáv, aminek közepén találhatóak a zsidó síremlékek. Így a temető Kisléta külterületén van, helyrajzi száma 0111/4.

Területe 3399 m², kerülete 307 m, közel „L” alakú. Határos a közúttal, magánúttal, a volt szeméttelpeppel.

A temető területe nem volt gondozva, akácfák, különböző bokrok nőttek, épületmaradvány, valamint a kerítés, és belső közlekedő útnak, utaknak nyomvonalai nem láthatók, nem találhatóak.

Sajnálatosan, és mindösszesen 15 sírhely lelhető fel.

A síremlékek állapota különböző, az ép felső rész mellett, vannak hiányosak, töredezették. Két sírhelynél az alapot leltük meg, a felépítmények hiányoznak. A jelenlegi állapotban a meglévő sírkövek egy része álló, illetve részben vagy teljesen dőlt.

Cél, a Kislétai Zsidó Temető rekonstrukciós programjának megvalósítása: a jelenleg gondozatlan temető felújítása, bekerítése, belső közlekedési utak kialakítása, síremlékek helyreállítása, emléktáblák elhelyezése; a Védnökség vállalásával és szervezésével a kulturális örökség megismerésében, védelmében, megőrzésében való minél szélesebb társadalmi részvétel ösztönzése; valamint az iskolai közösség szolgálat program megvalósításának vállalásával, a fiatal nemzedék kulturális örökséggel kapcsolatos tudása fejlesztésének elősegítése.

A temetőben eltemetett azon halottak részére, akiknek nincs sírkövük, négy szép gránit lapra, 15 -15 fő nevét, születési-, halálozási évet tüntetjük fel.

A temető bejárati kapu mellett gránit lapon pedig a következő fog szerepelni:

„Kislétai Zsidó Temető.

Tulajdonos: Kisléta Község Önkormányzata.

Felújította: Kisléta Község Önkormányzata, a MAZSÖK támogatásával. 2018.”

Pócspetriben is volt/van zsidó temető

A régi szőlős felett van egy kis dombon egy erdős rész, ott található kb. 20 síremlék.

A kövek nagy része jó állapotban van, a többi megrongálódott. A környezet tiszta, háborítatlan.

Mintahogyan a kislétai példa is igazolja, elegendő egy helyi kötődésű lelkes ember, aki fontosnak tarja az emlékek megőrzését. Péntes László helytörténeti kutató ebben az esetben is számíthatott az Iránytű segítő közreműködésére, a pályázati anyag elkészítésében.

Ebben az esetben sem lehetett volna elegendő a társadalmi szerepvállaló, és a szakmaiságot is képviselő civilszervezet, hisz már csak a terület tulajdonjoga miatt, és a pályázati feltételek miatt is szükség volt az Önkormányzat pozitív hozzáállására.

A szférák összefogásával Pócspetriben is sokkal több minden megvalósulhatna, pl. a zsidó temető felújítása.

„Ha tudni akarod, hogy egy nemzet mennyire becsüli meg a múltját, nézd meg a temetőit.”

Széchenyi István

Sport - Szabadidő - Életmód

A „Zenélő Falú” bemutatkozása Erdélyben, s újabb 1000 méter fölötti skalp

(Az Iránytű Klub elnökének szubjektív beszámolója)

Folytatás az első oldalról.

Kölcsönösen egyetértettünk, hogy a településeinken (Máriapócs, Pócspetri, Csíkszentmihály) is áthaladó Mária Út, sajnos, soha sem fogja elérni a Szent Jakab út népszerűségét, látogatottságát.

A főtéren javában készültek a szép népviseletben öltözött fiatalok a szüreti felvonulásra. A hetyke legények lóhátról borosüvegből kínálták a hangulatfokozót. A teljes csoportunkra vonatkozó meghívást kaptam a szüreti báljukra is.

Ezt, a mieinknek nem is tolmácsoltam, hisz aznap este, Csíkcsomortán a bemutatkozó fellépések kötelezettségének kellett eleget tenni, még akkor is, ha előre sejtethetően nem volt méltó, a fogadtatása, a beharangozása a kezdeményezésünknek.

A Petri Öregfiúk dalárdája, a Petri Pengetős Citera zenekar és Énekegyüttes, a Pócspetri Nyugdíjas Egyesület hagyományőrző csoportja, valamint az Iránytű Klub-zenekar így is egy emlékezetes estét rendezett.

Lelkemnek különösen jól esett az Iránytű Klub-zenekarunk „Szóljon a harang” című zenés irodalmi, történelmi műsorában az igen csak (határon túl, és határon innen) aktuális Reményik Sándor: Eredj, ha tudsz!, és Sík Sándor némileg magamra formált Te Deum-ját elmondani.

Számomra újdonság volt a nyugdíjasok szenzációsan előadott „Leánykérő” vidám műsora.

Holp Gyuri, mint a vacilláló legény, és az ajánlkozó lányokat megformálók, valamint a leány, és a fiúkoros telitalálatnak bizonyult, és igazolta azt, hogy a humort, és az iróniát –az előadók és a nézők együttes öröme-, amatőrként is lehet mesterfokon ötvözni.

Nagyon jól sikerült az Öregfiúk, és a citerások fellépése is, így volt mit megünnepelnünk. A vacsora után Sitku Zsolt, Vilu jó szíve és bőven váltott leje biztosította a sörutánpótlást, amelyért külön jár a köszönet, még akkor is, ha már az elfogyasztásában, és a hajnalig tartó zenés táncmulatságon már nem vettem részt.

A kerékpárral megtett kilométerek, és az elfogyasztott sörök együttes hatása akaratlanul álomba ringatott. Így nem hallhattam, Nándi trombitán elfújta (első éjjelen még általam „levezényelt”) takarodóját, az El Silenciot sem.

Másnap, az Ezeréves határra a csoporttal tartottam, de míg Ők egy rendhagyó történelem órán, majd a pityókás-menüs ebéd elfogyasztásán vettek részt, én a Gyimesbükki látnivalók (a nagy vasútállomás; a 30. számú vasúti őrház; Rákóczy vár romjai) megtekintését, követően elkezdtem visszatekerni.

Az elmondhatatlanul rázós utak, a hátsómhoz még most sem igazodó Brooks bicajos bőnyereg, és a Neten rendelt s igencsak elszabott betétű kínai kerékpáros

nadrág, az ülőgumóimnak hosszan tartó élményt biztosítottak. Útközben, így még inkább jól esett egy – egy pillanatra is megállni, és a Tatros folyó völgyében a gyimesi csángók lelkiismeretesen gondozott meredek domboldalait, a zöldellő legelőket, és a gravitációnak fittyet hányó lefeléálló állatokat megcsodálni. Továbbá, a híres építész, a polihisztor Kós Károly tervezte laktanya tiszti és legénységi épületei még a mai állapotukban is lenyűgöztek. A bennük egykor szolgálatot teljesítő életéről pedig nejemtől ajándékként kaptam „Sebő Ödön: A halálra ítélt zászlóalj” könyvből szerzem az ismereteket.

Hosszabb pihenőt csak Gyimesfelsőlokon, egy egész évben használható sínes bobpálya megnyitó ünnepségén tartottam. A bobozáson kívül, a tradicionális helyi ízekkel, és a csángó népi kultúrával, népzenevel, néptáncsal, és a helybéliekkel lehetett itt ismerkedni. Jőmagam a paptól, és körülötte helyet foglalóktól megtudhattam, hogy Ők is voltak Santiago de Compostellába. Igaz nem bicajjal, mint ahogyan a kerékpáros felsőmön olvasható volt, hanem repülővel.

Rátelefonáltam a csoportunkra, s kijaánlottam a megállás lehetőségét. Ők a buszról látva a nagy tömeget, megrémülve sajnos nem éltek ezzel.

Így szinte egy időben érkezünk meg az örményektől erőszakkal elvett és románok által átépített ortodox kolostor felől a hágóra.

Az utamat kísérő fenyegető fekete fellegekből eleredő eső elől, ide a kolostorba be szerettem volna húzódni, de érezhetően kiutaltak a bejáratnál a kapualjban harsányan beszélgető román szerzetesek.

A komor esőfelhőkkel együtt, így én is hamar tovább álltam, s az utolsó 3,5 kilométeren az erős emelkedő miatt az átázott ruhám ellenére sem kellett fáznom.

Az útközben üdvözlésként rám dudáló, és integető kvadosokkal fent a csúcson, a kürtöskalácssütős mellett beszélgetésbe elegyedtem. Őszinte elismerésüket fejezték ki az Ezeréves határtól 30 km-en keresztül folyamatosan emelkedő út, és a közzel 1200 méter magas hágó leküzdéséért. S mikor meghallották, hogy ráadásul, a megérkező buszra szállás lehetőségével sem élek, az volt az igazi ámulat. Az elismerő szavaktól, a biztató tekintetektől, és Ildi, s Fannika ölelésétől felmelegedve folytattam a kerekézést. A buszunk után egy darabig haladva, lefele immár ismerős másodjára megtett 12 km-en keresztül bele sem kellett tekernem, csak folyamatosan koptattam a fékbrutókat, egészen a Csíkszeredáig, és a környező falvak vízszükségletét biztosító Szépvízi víztározóig.

A forrásnál újra töltöttem a kulacsaimat, arra gondolva, hogy az előző nap is milyen jól esett a hegy gyomrából ér-

kező borvíz, a hágóról vitt frissen sült kaláccsal együtt, a szálláshelyen aznap, műtött térdje miatt egyedül pihenő, Piroska mamának.

Az egykoron szorgos örmények által felvirágoztatott Csíkszépvíz településre jellemző káposztáskertek látványát, a többi Középcsíki falu határában váltotta a pityókaföldké. Vasárnap ellenére sokan dolgoztak, a felénk krumpliként ismert növény felszedésével. S a korcsmák mellett a boltok is nyitva voltak, amelyeket egységesen „könyvtárként” becéztek csapatunk férfi tagjai.

Újra megbámultam a főút melletti (az idegenvezetőnk szerint gyári munkásként dolgozó tulajdonát képező) sok csillagos szállodának beillő magánbirtokot, majd Csomortán felé vettem az irányt, melynek „könyvtárába” betérve megnyitottam az aznapi olvasmányok sorát.

Azzal az állítólagos székely vélekedéssel nem értek egyet, hogy „a sör nem ital”, azzal meg végképpen nem, hogy „az asszony nem ember”, de azzal igen, hogy „a medve nem játék”. Ezt igazolja, hogy a helybeliek beszélték, itt is megjelent a medve. S mikor szaladtak a gyerekek a hírrel, a szülők először csak viccnek gondolták az egészet. S, hogy mennyire nem vicces, a hazaérkezésünk óta több medvetámadás, Csíkszeredai kórházba fekvő, kerékpáros áldozata is tudna mit mesélni.

A vacsorát követően Csíksomlyón a csodálatos kegytemplomba lépve, a Szentmisén elhangzott az utóbbi időben oly sokat általam is hangoztatott gondolat, mely szerint a keresztényi

szeretetnek tetteikben kell (kellene) megmutatkoznia. A híres Pünkösdi búcsúk színhelyére, a nyeregbe induló útitársakat Ildivel követve, észleltük, hogy nem térnek le a Keresztúthoz.

Így, akit a hangom utolért visszafordult, s többekkel a szenvedés útján a stációkat érintve, a Jézus-hágóján jutottunk fel a Salvator kápolnához, majd ereszkedtünk le a Hármashalom oltárhoz.

A már ott tartózkodókkal helyet cserélve, Ők lefele választották a nehezebbet, mi meg a hosszabb úton botorkáltunk a beesteledő tájat változatlanul csodálva.

Még betértünk a templomba, ahol a magyarság egyik legnagyobb zarándokhelyén, a Pócspetriek zengő éneke töltötte be a Kegyhely boltíveit. A főbejáratot bezárták, így utolsóként mentünk fel a Napba öltözött asszonyhoz, a Szűz Máriát a kis Jézussal ábrázoló kegyzóborhoz, ahol egy rövid imát mondtam, s ajánlottam fel az aznapi utamat az előző nap meghalt Erzsike nagynéném áldott emlékének.

Az est, az éjszaka hátra levő részében, míg polgármester úr és a sofőrünk a fiatalokkal beszélgetett, számomra tovább folytatódtak, a fizikai fájdalmakat okozó megpróbáltatások. Kemény lócán ülve, az előző este felkonferált és énekelt „Hajnali ének”-nek megfelelően Kerékgyártó Bandikával, Orosz Janival, és Viluval, jóízűen, s a búcsú El Silencio elfújását követően is halkabban, de snapszerezünk órákon keresztül.

A hazaút már gyorsabb, s csendesebb volt. Az Erdélyi romantika utolsó foszlányait is szét-

romboló Korondi bazárban töltött órákat, csak egy - két mennyei lángos tette elviselhetővé. Az utat pedig a szerencsére szünni nem akaró jókedv. Májer Józsi, az egyik végén rövidebb, függönytartó rúd visszahelyezési kísérlete, az útitársak kommentjeivel, egy spontán előadássá teljesedett.

A határhoz érkezést, a buszról való kötelező leszállással nyomtatékosították. S, hogy újra Magyarországon vagyunk azt jól jelezte, hogy az ötvenfős csoportunkból, csak kettesével mehettek el, a több tíz méterre lévő WC-be, míg tartott az összeszedett úti okmányok ellenőrzése. Nem tudom, hogyan, s miben sérül az államrend, ha pl. hárman, netán két pár, s így két férfi, két nő megy el pisilni?!

Máriapócsra a Hungaricumnál, a leszállásunkat megelőzően, egy pár körmondatban megköszöntem a szervezőknek, a szereplőknek, és a közreműködőknek az utat.

Mivel előre érezhető volt, hogy nem lesz különösebb jelentősége az Iránytű Klubzenekarunk fellépésének, és más okok miatt is hosszan vacilláltam, hogy mennyünk e vagy sem erre az útra.

Végül is nem bántam meg, hogy engedtem a Nyugdijas Egyesület elnöke, Májerné Margó hosszas rábeszélésének, (aki sokat fáradozott a szervezéssel, és végtelen türelemmel próbált mindenki kedvében járni), valamint Angi és Duci „fenyegetésének”, mármint ha mi nem megyünk, Ők sem csatlakoznak.

A tavaszi mátrai kirándulásunk után jó volt újra együtt lenni, közös élményeket szerezni Piroska mamával, nejemmel, és lányommal.

Jó volt látni, és újra megtapasztalni a pócspetriket, s a hozzájuk rendszeresen csatlakozó pócsiak közösségi összefogásának erejét, s különösen a nyugdijas korosztály életigenlő vidámságát.

Jó volt a helyi és nagypolitikai

kérdésekben hasonló gondolkodású pócsiakra, petriekre lelteni.

Jó volt Erdély leghíresebb szabadtéri keresztútján újra s most Ildivel, és több útitársal végigmenni.

Jó volt az osztrák, olasz, és spanyol hegyek után Erdélyben is 1000 méter felé jutni biciklivel.

S jó volt balesetmentesen, egészségben hazatérni, ahol várt Nemes Elődék három erdélyi megye (Hargita, Kovászna, Maros) együttműködésén alapuló késő őszi rendezvénysorozatára, a „Székely Napokra” szóló meghívás!

Most, ezt már, köszönettel, és fájó szívvel, de vissza kellett utasítani. Viszont jövőre, (s náluk biztos, hogy méltó körülmények között) akár felléphetünk, és újabb 1000 méter fölötti skalpokat is begyűjthetünk Sepsiszentgyörgyöt és Bölönt körülölelő gyönyörű hegyeken.

Kovács János
IGFK elnöke

PÓCSPETRIBEN IS MEGÜNNEPELTÜK AZ IDŐSEK VILÁGNAPJÁT

Pócspetri Község Önkormányzata, Gondozási Központja és a Pócspetri Nyugdijas Egyesület szervezte 2018. október 13-án (szombaton) 15.00 órától megrendezett Idősek Világnapjára a gazdag kulturális, közösségi programot

Az Idősek Világnapja alkalomból, közel kétszázötvenen vendég részvételével tartották meg a Katolikus Általános Iskola tornatermében a hagyományoknak megfelelően az Idősek Napi rendezvényt, melyen ezúttal a Silvatica Népzenei Együttes és Pintér Timi énekesnő hevítette a hangulatot.

A megjelent vendégeket köszöntötte Tamás György Pócspetri polgármestere, és

dr. Simon Miklós, a térség országgyűlési képviselője.

Az esemény programjai, szereplői:

Általános Iskolások Ének-kara;

Vers Májer Józsefné;

Pócspetri Nyugdijas Egyesület tánca;

Pócspetri Nyugdijas Egyesület Férfi Dalárdája;

Guba Néptáncgyűttes Kalotaszegi tánca - kísért Silvatica Népzenei Együttes;

Pócspetri Tengertánc Művészeti Iskola Domaházi tánca melyet kísért Silvatica Népzenei Együttes;

Guba néptáncgyűttes Szatmári tánca melyet kísért Silvatica Népzenei Együttes;

Pintér Timi - operett részletek, slágerek.

Vacsora keretében finom ételek elfogyasztására is sor került. Majd kötetlen beszélgetések zárták a rendezvényt.

RENDŐRSÉG

Jogsi nélkül és ittasan vezetett a máriapócsi cserbenhagyó

A Nyíregyházi Törvényszék másodfokú tanácsa 2018. szeptember 20-án helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, amellyel cserbenhagyás és ittas járművezetés vétsége miatt 1 év 8 hónap fogházbüntetésre 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte B. T. vádlottat, valamint 3 év 6 hónapra eltiltotta a közúti járművezetéstől is.

A megállapított tényállás szerint a vádlott 2016. március 5-én reggel úgy közlekedett személygépkocsival Máriapócon, hogy előtte szeszes italt fogyasztott.

Az egyik útkereszteződéshez érve figyelmen kívül hagyta az elsőbbségadásra utasító táblát, és fékezés nélkül haladt tovább.

Ugyanebben az időben ért az útkereszteződésbe a sértett, aki miután látta, hogy a vádlott nem ad neki elsőbbséget, fékezett, ennek ellenére a két autó összeütközött.

A jogosítvánnyal nem rendelkező vádlott az ütközést követően a helyszínről elhajtott. A baleset során személyi sérülés nem történt.

A bíróság megállapította, hogy a többszörösen büntetett előéletű vádlott felismerte cselekménye tilalmosságát, s tettét követően megpróbált kibújni a felelősség alól. Súlyosító körülményként értékelte a bíróság a vádlott terhére azt, hogy ittasan, vezetői engedély nélkül közlekedett, s röviddel korábbi elítélése után követte el az újabb bűncselekményt.

Az ítélet jogerős.

– Dr. Sörös László, sajtószóvivő –

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

Nagy az aszálykár a dohányültetvényeken

A 2017-es magyarországi átlagtermés hektáronként 2, 012 tonna volt. Az eddig felvásárolt és beváltott dohányokon már látszik, hogy a minőségük is gyengébb lett a tavalyinál.

Minderről Bényei Illés, a Magyar Dohánytermelők Országos Szövetségének (Madosz) elnöke adott tájékoztatást.

Elmondta: a szolnoki Dofer Dohányfermentáló Zrt. termelői várhatóan teljesítik a leszerződött termésmennyiséget, a már beváltott dohánylevelek minősége viszont gyengébb az egy évvel ezelőttinél.

A másik nagy felvásárlónál, a nyíregyházi Universal Leaf Tobacco (ULT) Magyarország Zrt.-nél szeptember közepén indult el az átvétel.

Bényei Illés a betakarításról is szólt: A munkákkal körülbelül három héttel előrébb tartottak a tavalyi évhez viszonyítva, viszont a dohány érettségéhez képest lemaradásban voltak a termelők, mivel az aszály előrehozta a dohány érési folyamatait.

Emellett nem volt annyi dohányszárító, mint amennyi dohányt le kellett törni.

A másik nagy gond a munkaerőhiány, nem volt elég idénymunkás.

A termelők Romániából és Ukrajnából voltak kénytelenek munkaerőt toborozni a betakarításhoz, a magasabb bérek azonban megdrágították a termelési költségeket, a külföldi idénymunkások munkájának minősége pedig sajnálatosan gyengébb az elvártnál.

